

Samling af Afgørelser

Sag C-559/12 P

**Den Franske Republik
mod
Europa-Kommissionen**

»Appel — statsstøtte — støtte i form af en implicit, ubegrænset garanti til La Poste som følge af dennes status som offentlig erhvervsvirksomhed — eksistensen af en garanti — tilstedeværelsen af statsmidler — fordel — bevisbyrden og bevisstyrken«

Sammendrag – Domstolens dom (Første Afdeling) af 3. april 2014

1. *Retslig procedure — stævning — formkrav — fastlæggelse af søgsmålets genstand — kort fremstilling af søgsmålsgrundene — utvetydig formulering af sagsøgerens påstande*

[Rettens procesreglement, art. 44, stk. 1, litra c)]

2. *Retslig procedure — fremsættelse af nye anbringender under sagens behandling — anbringende, som på en sammenhængende og forståelig måde fremgår af selve ordlyden af stævningen — manglende nyt anbringende — virkningerne af en fejlagtig kvalificering som nyt anbringende*

[Rettens procesreglement, art. 44, stk. 1, litra c), og art. 48, stk. 2]

3. *Statsstøtte — administrativ procedure — Kommissionens forpligtelser — omhyggelig og upartisk undersøgelse — hensyntagen til så væsentlige og pålidelige elementer som muligt — begrundelsespligtens rækkevidde*

(Art. 108, stk. 2, TEUF)

4. *Statsstøtte — afgørelse fra Kommissionen, der fastslår en støttes uforenelighed med det indre marked — bevisbyrde — Kommissionens anvendelse af en samling tungtvejende, nøjagtige og samstemmende beviser for at efterprøve, om der består en tilstrækkeligt konkret økonomisk risiko for en belastning af statsbudgettet — lovlig*

(Art. 107, stk. 1, TEUF)

5. *Appel — anbringender — urigtig vurdering af de faktiske omstændigheder og af beviserne — Domstolens prøvelse af bedømmelsen af beviserne — udelukket, medmindre de er gengivet urigtigt*

(Art. 256, TEUF; statuten for Domstolen, art. 58, stk. 1)

6. *Appel — anbringender — utilstrækkelig begrundelse — Rettens anvendelse af en stiltiende begrundelse — lovlig — betingelser*

(Art. 256 TEUF; statuten for Domstolen, art. 16, stk. 3)

7. *Statsstøtte — begreb — tildeling af en fordel til støttemodtagerne — garanti fra staten til en virksomhed, som ikke er omfattet af de almindelige regler om rekonstruktion og retslig likvidation — bevis for, at der foreligger en sådan garanti ved hjælp af en formodning om en forbedring af denne virksomheds økonomiske situation*

(Art. 107, stk. 1, TEUF; Kommissionens meddelelse 2008/C 155/02, punkt 1.2, 2.1 og 2.2)

8. *Appel — anbringender — selvmodsigende begrundelse — anbringende, som ikke kan indebære annullation af den appellerede dom, når konklusionen er baseret på andre retlige grunde*

(Art. 256 TEUF; statuten for Domstolen, art. 36 og art. 53, stk. 1)

1. Jf. afgørelsens tekst.

(jf. præmis 38 og 39)

2. Et argument, hvis væsentlige omstændigheder og den korte fremstilling heraf på en sammenhængende og forståelig måde fremgår af selve ordlyden af stævningen, udgør ikke et nyt anbringende i replikken, selv om denne stævning ikke indeholder et formelt anbringende herom.

En fejlagtig kvalificering som nyt anbringende kan imidlertid ikke indebære annullation af en dom, idet Retten foretog en fuldstændig prøvelse af, om argumentet i stævningen var velbegrunderet.

(jf. præmis 40,45 og 46)

3. Efter principperne vedrørende bevisførelse på området for statsstøtte er Kommissionen forpligtet til at gennemføre undersøgelsesproceduren vedrørende de anfægtede foranstaltninger upartisk og omhyggeligt, således at den ved vedtagelsen af den endelige afgørelse, der fastslår tilstedeværelsen af og i givet fald støttens uforenelighed eller ulovlighed, råder over så væsentlige og pålidelige elementer som muligt.

(jf. præmis 63)

4. Inden for rammerne af en undersøgelsesprocedure vedrørende statsstøtte kan Kommissionen for at bevise eksistensen af en implicit og ubegrænset garanti fra staten – som ikke udtrykkeligt følger af nogen lov- eller aftaleretlig tekst – til en offentlig virksomhed, og for således at fastslå, at betingelsen vedrørende tilstedeværelsen af statsmidler er opfyldt, basere sig på metoden med en samling tungtvejende, nøjagtige og samstemmende beviser, for at efterprøve, om der efter national ret består en reel forpligtelse for staten til at inddrage sine egne midler for at dække en sådan insolvent virksomheds tab, og således en tilstrækkeligt konkret økonomisk risiko for en belastning af statsbudgettet.

(jf. præmis 64 og 65)

5. Jf. afgørelsens tekst.

(jf. præmis 78-80)

6. Jf. afgørelsens tekst.

(jf. præmis 85 og 86)

7. Der foreligger en simpel formodning, hvorefter udstedelsen af en implicit og ubegrænset garanti fra staten til en virksomhed, som ikke er omfattet af de almindelige regler om rekonstruktion og retslig likvidation, medfører en forbedring af virksomhedens økonomiske situation gennem en lettelse af de byrder, der normalt belaster dennes budget. Inden for rammerne af proceduren vedrørende eksisterende støtteordninger er det for at bevise den fordel, som en sådan garanti har givet den modtagende virksomhed, følgelig tilstrækkeligt, at Kommissionen godtgør selve eksistensen af denne garanti, uden at skulle påvise dennes faktiske virkninger fra tidspunktet for dens udstedelse.

(jf. præmis 98 og 99)

8. Da Retten med føje fastslog, at Kommissionen i en undersøgelsesprocedure vedrørende statsstøtte havde overholdt de krav til bevisbyrden og bevisstyrken, som påhviler den for at fastslå, om en implicit og ubegrænset statsgaranti udgør en fordel, kan den omstændighed, at Retten i øvrigt anførte en selvmodsigende og utilstrækkelig begrundelse, ikke ugyldiggøre den appellerede dom.

(jf. præmis 103 og 104)